

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. prosince 2020 v Liberci v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Zhoufové a soudců přísedících Zlaty Hočkové a Ludmily Folprechtové

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa svědka, obžalovaného a svědkyně], t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody

je vinen, že

1)

dne 6. 7. 2017 v době kolem 13:40 hodin v [obec], v lesoparku mezi zástavbou [příjmení] [příjmení] a hrází Liberecké přehrady [příjmení], přistoupil zezadu k poškozené [celé jméno poškozené], [datum narození] a se slovy "prachy, prachy", ji uchopil za kabelku, kterou měla na pravém rameni, strhnul poškozenou k zemi, kde ji za kabelku vlácel, neboť se poškozená vydání kabelky aktivně bránila, a když z kabelky vypadla dámská peněženka, tak si tuto vzal a z místa utekl, přičemž odcizením peněženky s finanční hotovostí 1.300 Kč, platební kartou ČSOB a osobními doklady, způsobil poškozené [celé jméno poškozené], škodu v celkové výši 2.100 Kč a svým jednáním jí způsobil zranění v podobě odřenin,

tedy

proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

2)

dne 14. 9. 2017 v době kolem 18:20 hodin v [obec], ul. [ulice], v podchodu pod silnicí I/35 přistoupil k poškozené [jméno] [příjmení], [datum narození], kterou nejprve oslovil, zda se neznají, načež jí předešel a požadoval po poškozené, ať mu dá peníze, načež vytáhl z bundy

kuchyňský nůž o délce nejméně 20 cm s délkou ostří nejméně 10 cm a s namířenou čepelí proti tělu poškozené řekl, ať mu vydá peníze nebo jí zabije a když poškozená opět uvedla, že peníze nemá, levou rukou do ní strčil, až upadla na zem, chytl za popruh její tašky, kterou jí vytrhl a prohlídal, přičemž jí z tašky odcizil mobilní telefon zn. Huawei, černé barvy, IMEI 86939802902727 v hodnotě 5.000 Kč a SIM kartou O2 s telefonním [číslo] poté řekl poškozené, že jestli to někomu řekne nebo přivolá policii, tak si jí najde a zabije, protože ví, kdo poškozená je, poté z místa utekl, poškozené vzniklo zranění v podobě zhmožděny na pravém předloktí bez nutnosti dalšího léčení,

tedy

a)

proti jinému užil násilí a pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

b)

jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco opominul a čin spáchal se zbraní a na svědkovi,

3)

dne 16. 11. 2017 v době kolem 08:30 hodin v [obec], v lesoparku mezi zástavbou [příjmení] [příjmení] a hrází Liberecké přehrady [příjmení], přistoupil zezadu k poškozené [celé jméno poškozené], [datum narození], které přiložil k přední části krku dřevěný klacek a řekl poškozené, aby mu dala telefon, což poškozená ze strachu udělala a vydala mu mobilní telefon zn. Apple iPhone 6, barvy silver, IMEI 356985065251565 s krytem v hodnotě 10.350 Kč a z peněženky vydala 300 Kč, poté poškozenou, když byl stále za ní, začal osahávat oběma rukama na prsou přes kabát, načež levou rukou sáhl pod kabát, kde pokračoval v osahávání prsou, poškozená začala ze strachu křičet, čehož se obviněný lekl a ve svém jednání již nepokračoval, pouze řekl poškozené, že to nemá nikomu říkat a v případě, že to udělá, tak si jí najde, nakonec z místa odešel směrem k Liberecké přehradě [příjmení], poškozené zranění nezpůsobil,

tedy

a)

proti jinému užil pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

b)

jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco opominul a čin spáchal se zbraní a na svědkovi,

c)

jiného pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal se zbraní,

4)

dne 4. 12. 2017 v době kolem 7:15 hodin v [obec], v ulici [ulice], poblíže řady garáží zezadu srazil na zem poškozenou [celé jméno poškozené], [datum narození], které si sedl na hrudník, když ležela na zádech a v ruce měl nůž, poškozené řekl, aby mu vydala peněženku a mobilní telefon, ta mu ze strachu odvětila, že jsou v kabelce, ať si je vezme, načež když po něm poškozená požadovala, aby jí vydal alespoň [příjmení] kartu, jí sdělil, že výměnou za něco a vyndal si rukou penis, když stále klečel na poškozené a pod pohrůžkou násilí, když stále držel v ruce nůž, poškozená vzala jeho penis do ruky a začala ho uspokojovat rukou, což mu nestačilo a požadoval uspokojení orální, to poškozená ze strachu dělala po dobu asi půl minuty, po čemž obviněný vstal a z místa odešel, když v průběhu jednání poškozené opakoval, že nemá křičet a nemá to hlásit policii, že ví, kde poškozená bydlí a že

jí jinak zabije; z peněženky poškozené odcizil hotovost ve výši 500 Kč, poškozené zranění nevzniklo,

tedy

a)

proti jinému užil násilí a pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

b)

jiného pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a se zbraní,

c)

jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco opominul a čin spáchal se zbraní a na svědkovi,

5)

dne 6. 2. 2018 v době přibližně od 7:55 hodin do 08:10 hodin v [obec], v Sousedské ulici, v prostoru u protihlukové stěny při pravé straně komunikace ve směru k Obchodnímu centru Géčko přistoupil z pravé strany k poškozené [jméno] [celé jméno poškozené], [datum narození], kterou přitlačil na protihlukovou stěnu, v pravé ruce držel vysouvací nůž, kterým směřoval na levý bok poškozené, a požadoval po poškozené, ať mu vydá peníze a když mu poškozená řekla, že u sebe žádné nemá, řekl jí, že půjde dolů na kolena, poté poškozenou uchopil za ramena a stáhl dolů k zemi, sundal si kalhoty a strčil poškozené penis do pusy, která ho ze strachu orálně uspokojovala, po chvíli poškozenou uchopil za šátek a táhl jí nahoru na travnatý svah, kde jí povalil na záda, sedl si celou vahou na její břicho, lokty opřel o její hrudník, jednou rukou jí zacpal ústa a druhou rukou jí rozeplnul kalhoty a řekl jí, že jestli bude křičet, tak jí uškrtí, po čemž poškozenou otočil na břicho, stáhl jí kalhoty a kalhotky, řekl jí, ať jde na čtyři, přičemž si poškozená více klekla a on se snažil proniknout do jejího análního otvoru, což se mu nepodařilo a otočil poškozenou zpět na záda a řekl jí, „budeš hulit“, přičemž jí dal penis do pusy, který po chvíli vyndal a řekl poškozené, aby pokrčila kolena a dala je k sobě, po čemž vsunul penis do její pochvy a několikrát přirazil, načež penis vyndal a strčil jí ho do pusy, aby jej orálně uspokojovala a po chvíli penis vyndal, zastrčil do kalhot a chůzí odešel z místa směrem k Obchodnímu centru Géčko, poškozené vzniklo zranění v podobě odřeniny levého kolene, naraženiny pravého ramena, oděrky pod levým okem a škrábanců na pravé ruce bez nutnosti dalšího léčení, škoda na majetku jí,

tedy

a)

proti jinému užil násilí a pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

b)

jiného pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a se zbraní.

Tím spáchal

ad 1) – 5)

zvláště závažný zločin loupeže dle § 173 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2) – 4)

zločin vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), e) trestního zákoníku,

ad 3)

zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku

ad 4) - 5)

zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmi /8/ let.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to:

- I. nůž zasouvací s modrou rukojetí
- II. nůž zavírací s černou rukojetí.

Podle § 100 odst. 2 písm. a), odst. 3, odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá zabezpečovací detence.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozeným:

- [celé jméno poškozené], [datum narození] škodu ve výši 2.100 Kč
- [jméno] [příjmení], [datum narození] škodu ve výši 5.000 Kč
- [celé jméno poškozené], [datum narození] škodu ve výši 10.650 Kč
- [celé jméno poškozené], [datum narození] škodu ve výši 500 Kč.

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného byla státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Liberci podána obžaloba pro skutky uvedené ve výroku tohoto rozsudku, přičemž státní zástupce označil při hlavním líčení všechny skutečnosti uvedené ve skutkové větě skutků ad 1 - 3 obžaloby za nesporné.

2. Soud ke svým skutkovým zjištěním dospěl na základě těchto provedených důkazů.

3. Obžalovaný se v hlavním líčení k veškeré projednávané trestné činnosti, jež je mu kladena za vinu, doznal, prohlásil svou vinu, označil všechny skutečnosti uvedené ve skutkové větě obžaloby za nesporné, nad činem vyjádřil svou lítost. Opětovně se při hlavním líčení vyjádřil ke skutkům ad. 4 a 5, kdy uvedl, že po ženách požadoval sex, ke kterému došlo, měl u toho nůž. Oběma ženám také odcizil peníze, potažmo mobilní telefon. Ke své osobě uvedl, že se léčí ambulantně u paní primářky na sexuologii. Ambulantní léčba byla soudně nařízena. Teď počítá, že mu bude nařízena ústavní léčba. Sám by to chtěl přeměnit.

4. S ohledem na osobu obžalovaného a charakter trestné činnosti byl ve věci vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví z odvětví psychiatrie MUDr. [celé jméno znalce], a to k posouzení duševního zdraví obžalovaného. Znalec dospěl k závěrům, že u obžalovaného byla v době páchání trestné činnosti zjištěna sexuální deviace, a to v aktivitě, kde jde o defekt sexuálního chování, a to o patologickou sexuální agresivitu s rysy sadistickými. Obžalovaný byl plně schopen rozpoznat nemebezpečnost svého jednání pro společnost, ale schopnost toto jednání ovládat byla zmíněnou sexuální deviací snížena. Obžalovaný byl schopen se ze sexuální tenze, a tedy i potřeby sexuální aktivity v jeho případě deviantní, alespoň částečně vymanit náhradní aktivitou, masturbací, s níž umí zacházet. Především však byl o své deviaci řádně poučen, včetně instrukcí,

jak se zachovat v případě objevení jejích příznaků. Dále mu byla zavedena odpovídající léčba, kterou však vědomě porušil. Pobyt obžalovaného na svobodě je z psychiatrického hlediska nebezpečný, a znalec navrhuje, aby obžalovaného byla uložena zabezpečovací detence, v jejímž rámci pak pokračování v ambulantní sexuologické léčbě. Znalec při hlavním líčení stvrdil svůj písemný posudek a odkázal na něj, přičemž zopakoval, že doporučuje léčbu v zabezpečovací detenci. Ochranné léčení není dostatečné, může ho porušovat. Ústavní léčení například v Kosmonosích - tam nemají takové opatření, které by mu zabránilo v útěku. Není tam ostraha, která by mu zabránila utéci.

5. Podle § 206 c odst. 4 tr. řádu soud přijal na dvakrát prohlášení viny obžalovaného ve vztahu nejprve ke skutkům ad 1 – 3 dle podané obžaloby a následně i ve vztahu ke skutkům ad 4 -5 dle podané obžaloby a podle § 206c odst. 6 tr. řádu rozhodl o tom, že se dokazování v rozsahu prohlášení viny, nebude provádět.

6. V hlavním líčení soud ponejprv z procesní opatrnosti provedl veškeré, obžalobou navrhané, listinné důkazy, k jejich hodnocení se však soud na základě výše uvedeného přijatého prohlášení viny nebude více vyjadřovat.

7. Dále byly při hlavním čtení listinné důkazy k osobě obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a fakticky tak k možné nápravě obžalovaného, a to opis rejstříku přestupků a rejstříku trestů obžalovaného, rozsudek Okresního soudu v Liberci č.j. 6 T 153/2004 – 204, podstatný obsah spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci č.j. 58 T 6/2019, zejména rozsudek. Z vyjmenovaných důkazů bylo zjištěno, že obžalovaný byl v minulosti celkem pětkrát soudně trestán, a to v posledním případě, kdy se jedná o uznané odsouzení ze SRN, i za totožnou trestnou činnost. Z popisu z evidence přestupků se pak podává, že obžalovaný nemá žádné záznamy za přestupkové jednání.

8. Při rozhodování o vině obžalovaného soud hodnotil jednotlivé důkazy jak odděleně, tak v jejich vzájemných souvislostech a dospěl k tomu, že ve věci lze učinit jednoznačné skutkové závěry. Obžalovaný se k projednávaným skutkům doznal, učinil nespornými všechny skutečnosti uvedené v podané obžalobě a prohlásil svou vinu, kdy uvedl, že souhlasí s popisem všech skutků i jejich právní kvalifikací. Ačkoliv státní zástupce při hlavním líčení označil za nesporné skutečnosti uvedené toliko pod bodem ad 1 – 3 podané obžaloby, kdy trval na dalším prokazování ohledně skutků ad 4 – 5 podané obžaloby, soud po prostudování spisového materiálu naznal, že prohlášení viny konvenuje s tímto materiálem, prohlášení viny postupně přijal stran všech skutků a má za to, že v řízení tak nebylo žádných pochybností o tom, že se skutky staly tak, jak uvedeno ve výrokové části rozsudku a že přílehlavá je i jejich právní kvalifikace.

9. Obžalovaný se ve všech případech domáhal za použití násilí (případně i s nožem) či pohrůžky bezprostředním násilím, aby mu poškozené vydaly peníze a telefon, čímž spáchal zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, neboť toho se dopustí ten, kdo proti jinému užije násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci. Zločin loupeže je kombinací jednak násilného trestného činu a jednak majetkového trestného činu, neboť jeho pachatel v úmyslu zmocnit se cizí věci užije vůči osobě, která má věci u sebe, nebo s nimi může jinak disponovat, násilí nebo pohrůžky násilí. Násilím se rozumí použití fyzické síly k překonání nebo zamezení kladeného nebo očekávaného odporu. Násilí musí být prostředkem nátlaku na vůli napadeného a není podmínkou, aby napadený poškozený kladl odpor. Dále je třeba uvést, že trestný čin loupeže je dokonán již užitím násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí proti někomu v úmyslu zmocnit se cizí věci, aniž by bylo třeba, aby tento úmysl byl uskutečněn. Soud v tomto případě shledal přímý úmysl v intencích § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť s ohledem na jeho chování mu muselo být zřejmé, že svým jednáním ohrožuje zákonem chráněný zájem, a to zájem na svobodném rozhodování a nerušeném vlastnictví věcí, a tohoto ohrožení chtěl dosáhnout. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil zákonné znaky shora uvedené skutkové podstaty trestného činu.

10. Obžalovaný dále skutky ad 2 – 4 po proběhnuvším fyzickém útoku a odcizení peněz a telefonu, potažmo vynuceném styku poškozené pohrůžkou násilí, že ví, kde bydlí, že je zabije, nutil, aby nic nenahlašovaly, čímž spáchal zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), e) tr. zákoníku, kterého se dopustí ten, kdo jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opominul nebo trpěl, a spáchá-li takový čin se zbraní, na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi v souvislosti s výkonem jejich povinnosti. I zde je třeba uvést, že trestný čin vydírání je dokonán již užitím násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí, aniž by bylo třeba, aby tento úmysl byl uskutečněn, a nevyžaduje se, aby pachatel dosáhl toho, co sledoval. Cíl pachatele musí však být adresován poškozenému, a ten jej musí vnímat., „Vůči svědkovi“ nejčastěji půjde o vynucování násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy, aby svědek nevypovídal proti pachateli. Za svědka ve smyslu § 175 odst. 2 písm. e) je třeba považovat nejen osobu, která již byla alespoň předvolána jako svědek a má tedy již procesní postavení svědka, ale i osobu, kterou pachatel vydírá pro budoucí výkon její svědecké povinnosti, neboť za svědka podle uvedeného ustanovení je třeba považovat svědka v materiálním smyslu, tedy osobu, která vnímala skutečnosti, které mohou být podkladem pro rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení, přičemž jednání pachatele je vedeno úmyslem odradit takového svědka od řádného plnění jeho povinností vyplývajících z trestního řádu. Po subjektivní stránce je třeba úmyslného zavinění. Je tedy zřejmé, že jestliže se obžalovaný na poškozených dožíval, aby výše specifikované útoky nenahlašovaly na Policii, a to bezprostředně po tomto útoku, a to za použití výhrůžek smrtí, lze jeho jednání podřadit právě pod výše uvedené. Jiný než přímý úmysl ani v tomto v jednání obžalovaného dle § 15 odst. 1. písm. a) tr. zákoníku nebylo možno dovodit, neboť obžalovaný si musel být vědom skutečnosti, že svým jednáním může ohrozit zákonem chráněný zájem na svobodném rozhodování, a tento následek vyvolat svým jednáním chtěl. Obžalovaný tak svým jednáním i v tomto případě naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty shora uvedeného zločinu.

Skutky pod body ad 3, a 4 – 5, kdy přes nesouhlas poškozených za pomoci násilí, kdy poškozenou aktivně držel a osahával na prsou přes i pod kabátem (skutek ad 3) a stran skutků 4 – 5 za pomoci nože, který poškozeným přiložil ke krku, resp. namířil obnaženou čepelí směrem k nim, po nich požadoval sex orální (ad 4 i 5) a také anální a vaginální (ad 5), což obě poškozené ze strachu udělaly, čímž spáchal zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku (skutek ad 3) a zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku (skutky ad 4 – 5), neboť toho se dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku a spáchá-li tento čin souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, a se zbraní (ad 4 – 5). Pohlavním stykem je jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví. Jde o široký pojem, který zahrnuje jednání vyvolaná pohlavním pudem, jejichž podstatou je fyzický kontakt s druhou osobou, tj. dotyk, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání. Pohlavní styk při tomto základním vymezení zahrnuje širokou škálu činností jako např. soulož a jiné pohlavní styky provedené způsobem srovnatelným se souloží, tj. zejména orální pohlavní styk, anální pohlavní styk, zasouvání prstů nebo jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí, zejména pokud napodobují pohyby pohlavního údu ve vagíně ženy, event. jiné způsoby srovnatelného použití předmětů sloužících jako náhražky mužských či ženských pohlavních orgánů, ale obecně do pohlavního styku patří i vsunování pohlavního údu muže mezi prsa ženy, osahávání genitálií ženy nebo muže, prsou ženy, sání prsních bradavek, tzv. erotické masáže, které pachatel provádí druhé osobě nebo ona jemu apod. (více k tomu srovnej např. TR NS 68/2010- 1312). Takto vymezené jednání směřuje k pohlavnímu uspokojení pachatele, ale nezáleží na tom, zda k němu v konkrétním případě skutečně dojde. Za soulož je třeba pokládat spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží se považuje takový styk, při jehož realizaci dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává u soulože. Rozhodná je tedy srovnatelnost provedení, a proto musí být jiný pohlavní styk srovnatelný se situací, při níž dochází ke spojení pohlavních orgánů

muže a ženy. Srovnatelný způsob se souloží zde spočívá v tom, že se simulovaným mechanismem navozuje situace stejná, jako když do vagíny ženy pronikne mužský pohlavní úd. To tedy znamená, že je tento mechanismus schopen vyvolat stejný účinek, jako kdyby o takovou simulaci nešlo a jednalo by se o skutečnou soulož. O takový způsob se jedná např. tehdy, když jde o stimulaci mužského pohlavního orgánu v ústech, či pozadí poškozené (k tomu viz R 25/2010). Za násilí se ve smyslu § 185 odst. 1 alinea 1 podle soudní praxe považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. Soud dospěl k závěru, že obžalovaný naplnil svým jednáním všechny zákonem požadované znaky kvalifikované skutkové podstaty shora uvedeného trestného činu. Opět jiný než přímý úmysl v jednání obžalovaného dle § 15 odst. 1. písm. a) tr. zákoníku nebylo možno dovodit, když si tento musel být vědom toho, že svým jednáním může ohrozit či porušit zájem chráněný trestním právem hmotným, a sice zájem společnosti na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě, a tento následek vyvolat svým jednáním chtěl.

11. Při ukládání druhu a výše trestu soud hodnotil následující skutečnosti. Obžalovaný se dopustil tří zvláště závažných zločinů a jednoho zločinu, pročez soud musel dle zásad uvedených v § 43 odst. 1 tr. zákoníku přistoupit k ukládání tzv. úhrnného trestu, tj. jednoho trestu za všechny projednávané trestné činy, a to v trestní sazbě trestného činu nejpřísněji trestného. Takovým trestným činem je v tomto případě zvláště závažný zločin loupeže dle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, za který může soud jeho pachateli uložit trest odnětí svobody na dva roky až deset let.

12. Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaných trestných činů přičemž přihlížel zároveň k možnostem nápravy obžalovaného a k jeho osobním a rodinným poměrům, k jeho dosavadnímu způsobu života a k jeho chování po činu. Za zvláště závažný zločin loupeže dle § 173 odst. 1 trestního zákoníku může soud jeho pachateli uložit trest odnětí svobody na 2 roky až 10 let. Obžalovanému v řízení přitěžovala jednak jeho kriminální minulost, a dále to, že trestné činy spáchal na více osobách a spáchal více trestných činů. Naproti tomu soud jako polehčující vyhodnotil jeho plné doznání. Společenská škodlivost jednání obžalovaného byla v řízení lehce snižována jeho přístupem při hlavním líčení, kdy spolupracoval, za své činy se omlouval a vyjádřil svou lítost vůči poškozeným. Na druhou stranu nelze odhlédnout od toho, že pro prakticky totožnou trestnou činnost byl obžalovaný odsouzen v SRN, kde mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání osmi let, jež byl pravomocně uznán Krajským soudem v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. S přihlédnutím ke všem výše zmíněným skutečnostem tak má soud za to, že již nelze uložit jiný druh trestu než nepodmíněný trest odnětí svobody. V osobě obžalovaného se jedná o osobu trestněprávně již velmi narušenou, jak plyne z jeho osobních výkazů a rejstříku trestů, a soud proto považoval za přiměřené a dostatečné uložit trest odnětí svobody již při horní hranici zákonné trestní sazby, a to v délce 8 let.

13. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť jde o trest uložený za úmyslný trestný čin, a výměra tohoto trestu činí právě osm let tak, jak specifikuje § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.

14. S ohledem na charakter trestné činnosti a skutečnost, že byly zajištěny předmětné nože, které byly užity ke spáchání projednávaných trestných činů, dále soud rozhodl o propadnutí předmětných věcí dle výroku tohoto rozsudku.

15. Soud dále s ohledem na závěry znaleckého posudku MUDr. Tauše, kde znalec uzavřel, že obžalovaný je pro společnost nebezpečný a s ohledem na jeho deviaci je na místě uložit sexuologickou léčbu v rámci detence, kdy uvedl, že ochranné léčení není dostatečné, jelikož ho může obžalovaný porušovat, přistoupil právě k uložení zabezpečovací detence podle § 100 odst. 2 písm. a), odst. 3, odst. 4 trestního zákoníku.

16. Stran náhrady škody způsobené poškozeným [celé jméno poškozené], [příjmení], [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozené], které se řádně a včas připojily se svým nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení, rozhodl soud tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu zpravidla v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 tr. řádu), nestanoví-li tento zákon jinak. Podle § 43 odst. 3 tr. řádu je poškozený oprávněn také navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, jež byla poškozenému trestným činem způsobena. Soud vzal za prokázanou příčinnou souvislost mezi jednáním obžalovaného a způsobeným následkem, t.j. způsobení majetkové újmy poškozeným ve výši 2.100 Kč stran poškozené [celé jméno poškozené], ve výši 5.000 Kč stran poškozené [příjmení], ve výši 10.650 Kč stran poškozené [celé jméno poškozené] a ve výši 500 Kč stran poškozené [celé jméno poškozené], a to ohledně odcizené finanční hotovosti a telefonů. Při stanovení výše náhrady škody vycházel soud z uplatněných nároků, a ze svědeckých výpovědí a listinných důkazů.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho opisu, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočce v Liberci prostřednictvím soudu zdejšího. Toto právo však nemají osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaní pro nesprávnost výroku, který se jich přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy nebo skutečnosti.

Liberec 7. prosince 2020

JUDr. Lenka Zhouřová
soudkyně